

Refleksja na Tydzień Laudato si' przygotowana przez [Światowy Ruch Katolików na rzecz Środowiska](#)

Tydzień Laudato si' 22-29 maja 2022

“Słuchając i idąc razem”

Z inspiracji Stolicy Apostolskiej już po raz czwarty wśród katolików na całym świecie obchodzony jest *Tydzień Laudato si'*. To zaproszenie skierowane do wiernych, by wsłuchać się w nauczanie Kościoła, wyrażone w encyklice *Laudato si'* Papieża Franciszka, by spojrzeć na otaczający nas świat, ludzi i całe Boże stworzenie z większą wrażliwością oraz by w wierze znaleźć motywację do zaangażowania i troski o nasz wspólny dom.

Hasło tegorocznego *Tygodnia Laudato si'* - “Słuchając i idąc razem” podkreśla znaczenie wspólnoty, braterstwa i współdziałania, ale przede wszystkim umiejętności wsłuchiwania się. W swojej encyklice Papież Franciszek wzywa nas, byśmy *usłyszeli* “zarówno wołanie ziemi, jak i krzyk ubogich” (LS 49) - cierpiących tego świata.

A krzyk ten rozlega się dziś szczególnie głośno.

Wydarzenia zza naszej wschodniej granicy w pierwszym rządzie kierują nasze myśli i serca w stronę cierpiących sióstr i braci na Ukrainie, którzy pozostali w kraju, broniąc swojej ziemi oraz tych, którzy w obliczu wojny zostali zmuszeni opuścić swój dom i swoje rodziny. Cierpienie, krew, łzy, przerażenie i dramat wojny wybrzmiewają w tym krzyku, który niesie się dziś po Europie i świecie.

Wybrzmiewa również wołanie powszednie - krzyk tych, którzy, choć żyją blisko nas, często pozostają niezauważeni - ludzi zmarginalizowanych i odepchniętych, osób starszych pozostawionych samym sobie, samotnych kobiet i mężczyzn, pogubionych ludzi młodych, niechcianych dzieci...

Trzeba nam też usłyszeć inny krzyk - trudno uchwytny, nieraz wręcz niemy. To wołanie tej, którą św. Franciszek z Asyżu nazwał “siostrą naszą matką ziemią”, a która popada w ruinę na skutek naszych nieodpowiedzialnych działań. To krzyk znikających w zastraszającym tempie gatunków roślin i zwierząt, krzyk karczowanych na masową skalę lasów, krzyk stojących się wysypiskiem śmieci mórz i oceanów, krzyk wysychających jezior i rzek oraz topniejących wskutek ocieplenia klimatu odwiecznych lodowców. A także krzyk ludzi z najuboższych zakątków świata, którzy najdotkliwiej odczuwają skutki tych zmian: rolników daremnie wypatrujących deszczu, rdzennych ludności przepędzanych z ziem swoich przodków, uchodźców klimatycznych i ofiar przybierających na sile kataklizmów pogodowych.

“Wołanie ziemi i krzyk ubogich nie mogą już tak dłużej trwać!” apeluje Papież Franciszek. I przypomina, że “pokój, sprawiedliwość i ochrona stworzenia to trzy kwestie ściśle ze sobą związane” (LS92). Nie ma bowiem “dwóch odrębnych kryzysów, jeden środowiskowy, a drugi społeczny, ale istnieje jeden złożony kryzys społeczno-ekologiczny” (LS 139). Kryzys ten jest dla nas “wezwaniem do głębokiego wewnętrznego nawrócenia” (LS 217), trzeba bowiem uznać, że “ludzkość zawiodła Boże oczekiwania” (LS 61) - na co w tym kontekście wskazywał św. Jan Paweł II już ponad trzydzieści lat temu.

“Jednak nie wszystko stracone, ponieważ człowiek (...) może również stawić czoło trudnościom, dokonać zwrotu i ponownie wybrać dobro” (LS 205). Jako chrześcijanie możemy odnajdywać w naszej wierze głęboką i piękną motywację do troski o ten świat oraz ubogich braci i siostry. Wymaga to jednak od nas autentycznego spotkania z Jezusem, powrotu do Stwórcy i zgody na to, by Duch Święty na nowo rozpałił w nas ogień wiary i pragnienie służby.

Tutaj również pomocne okazuje się *słuchanie*, gdyż - jak mówi święty Paweł - “wiera rodzi się z tego, co się słyszy” (Rz 10,10). Słuchajmy więc przede wszystkim Słowa Bożego, słuchajmy słowa świadectwa naszych braci i sióstr, ale kontemplując wsłuchujmy się również w pełne miłości słowa, w które obfituje natura - ta wspaniała księga, “w której Bóg do nas mówi i przekazuje nam coś ze Swego piękna i dobroci” (LS 12).

Odnowieni w wierze, będziemy w stanie “rozwijać wszystkie konsekwencje naszego spotkania z Jezusem w relacjach z otaczającym nas światem” (LS 217). Ta moc uzdalnia nas do szczodrej i serdecznej troski, bezinteresownego wyrzeczenia oraz wielkodusznych gestów, prowadzi “do rozwijania swojej kreatywności i entuzjazmu, by rozwiązać dramaty świata, ofiarowując siebie Bogu jako «ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną» (Rz 12, 1)” (LS 220).

Ojciec Święty wyraża nadzieję, że “ludzkość jest jeszcze zdolna do współpracy w budowaniu naszego wspólnego domu” (LS13). Potrzebujemy jednak “nowej powszechnej solidarności (...). Wszyscy możemy współpracować jako narzędzia Boga w trosce o stworzenie, każdy ze swoją kulturą i doświadczeniem, swoimi inicjatywami i możliwościami” (LS 14).

Każda i każdy z nas jest potrzebny.

Przyjmijmy zatem zaproszenie Papieża Franciszka w tym Tygodniu Laudato si'. Wsłuchajmy się w wołanie ziemi i krzyk ubogich - i odpowiedzmy na nie - słuchając i idąc razem.

Refleksję na Tydzień Laudato si' przygotował Światowy Ruch Katolików na rzecz Środowiska, który wraz z organizacjami katolickimi i wolontariuszami na całym świecie działa w duchu ekologii integralnej na rzecz troski o stworzenie. W Polsce prowadzimy program Zielone Parafie objęty patronatem Konferencji Episkopatu Polski. Zapraszamy do włączania się w nasze działania, więcej informacji na stronie www.zieloneparafie.pl

LSM Polska - Światowy Ruch Katolików na Rzecz Środowiska

Al. Wojska Polskiego 27/11 | 01-515, Warszawa | Polska

Email: lsm.polska@livelaudatosi.org

Www: katolicydlasrodowiska.pl | zieloneparafie.pl/

Facebook: www.facebook.com/katolicydlasrodowiska